

πέραις τῆς 19ης ἑκατонтаετηρίδος καταρτίσῃ ἄμεσον καὶ τελειὴν συνέχειαν τοῦ ἑκατητηρίου αὐτῆς μεγαλείου.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ (ΜΕΛΕΤΗ).

(Συνέχεια· ἴδε φολλ. ΙΑ').

IV.

Καὶ ἦλθεν ὁ ποιηλόμενος, κύπρις, ἡδυλόγος, δημοχρῆστος Ὀδυσσεύς· καὶ παρελθὼν αὐτὴν διὰ τὴν τύχην τῆς. Ἐρβανὴ καὶ ἡ μόρσιμος αὐτῇ στιγμή· Αἱ περιπέτειαι ἐπέρχονται ἄλλοι πάλληλοι ἐν τῷ δράματι τούτῳ. Ἀνάγκη τῆς καρδίας· αὐτῷ δὲν ὑπάρχει. Εἶναι πάθος βίαιον, δομῶν, ὀργίλον.

Ἡ Ἐκάβη ἐξαντλεῖται, κύπτει εἰς τὴν ἀλγεινὴν τῶν Μοιρῶν ἀπώρευσιν. Ὁ ἀγὼν αὐτῆς εἶναι μέγας, πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρυῶν κινή. Ἐπιθυμεῖ τὸν θάνατον, ἀλλ' ὁ Κρονίδης Ζεὺς τρέφει αὐτὴν ὅπως ἴδῃ κακὰ κακῶν ἄλλα μέζοντα. Ὑπὸ θυμῷ εἰς τὸν Ὀδυσσεὺς παρὰ θούρα· εὐεργεσία, φιλοσοφία καὶ βίπτει πρὸ αὐτοῦ τὴν σοφὴν τεύτην ῥήτρην·

οὐ τοῦ· κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἢ μὴ χρεῶν,
οὐδ' εὐτοχοῦντας εὖ δοκεῖν πράττειν καί.

Ἄλλ' ἐκεῖνος εἶναι ἄκακτος, ἄτεχτος. Ἄγριος πολέμιος, αἰμοχαρὴς ἀπέβη ἐν τῇ σφαγῇ καὶ τῇ ζοῇ τῶν μαχῶν. Εἶναι ψυχρὸς, σορῆστος. Ἀλλὰ προβῶμεν καὶ θέλομεν ἀπὸ τῆς τῶν γενναίων, τὸν εὐγενὲς χαρακτῆρα ἀντιτασσόμενον πρὸς τὴν ἀμάλαχτον ἐκείνου κραυγὴν.

Ἡ κάρτερόςφυχος καὶ φιλόστομος κόρη, ἡ σκεπτικὴ Πολυξένη εὐρίσκειται ἐν γαλήνῃ. Δὲν θέλει καὶ φανῇ γυνὴ κακὴ, δὲν θέλει τρεῖς, δὲν προσπίπτει πρὸ δουλοῦ, δὲν πτοεῖται, ἀλλὰ βίπτειται διὰ τῆς δικαιοσύνης εἰς αὐτὴν, ἀδιέξοδον πέλαγος σκεπτικῆς ἀποκαρτερήσεως καὶ ἀδυναμίας ἡθικῆς. Ἀμριβολία, ἐνδομῆς, ζοφερὰ ἀκτίς τῶν τριῶν τοῦ χρόνου σημείων περιδελιῶν τὸν τετραρχοῦμενον αὐτῆς νοῦν. Τοιοῦτος ὁ πίπτων ἐκ τοῦ ψους, τοιοῦτος ὁ ὑπὸ ζαλόεντος, δαίμονος κατακαρκατιζόμενος.